

MAGYAR KURIR

Bétsből, Aprilis' 21-dikén 1818.

B é t s.

A' Császár és Császárné ö F.gek' utozásáról ilyen tudósítás tétetett közönséggé:

Apr. 10-dikén (pénteken, melly napon Bétsből elindultak vala) 2 óraker szerentsé- sen megérkeztek ö F.gek *Maerzschlag- ba*, a' hol megháltak; 11-dikben 3 óra- kor jó egészségben *Graetzbe* érkeztek; az egész nép azon utzakra gyülekezett va- la, mellyeken bementek, 's örvendezve fogadta az imádott Monarkhákat; a' Burg- ban, a' Kormányozószerék, a' Rendek, a' fő Papság, a' Nemesség 's a' Lyceum' Professorai 's Elöljárói tisztelték ö Felsé- geket; — 12-dikben nagy misét halgat- tak ö Felségek az Udvari templomban; azután a' Rendeknek egy követsége enge- delmet nyert, hogy azon nagy jótétemé- nyekért és segedelmekért, mellyeket ö F.ge ezen országhoz mutatni kegyelmesen méltóztatott, tisztelettel teljes köszönetét a' thrónus' gráditsaira letehesse. Audientzi- át is többek nyertek a' Nemesek, és Hono- rátziorok között. Délután öt órától estvig mindenekre nézve való audientzia volt.

April. 13-dikán mind két Felségek utnak indultak *Graetz*ből és *Gonowitzig* mentek, a' hova délutáni öt óraker meg- érkezvén ebédeltek, 's azután a' kiknek tettett mindeneket audientziára botsátot- tak; innét 14-dikben, *Cillyn* által *Leybach* felé folytatták útjokat, a' ho- va délutáni 3 óra előtt egészségesen meg- érkeztek, 's a' Püspöki házba szállottak- be. A' városnak és környéknek lakosai minden utzákat elleptek vala, 's a' leve- gőt meg nem szünő örvendező kiáltozás

hasogatta. Egész az éjtzakáig öszszegyü- lekezve állott a' sokaság a' Püspöki ház előtt, 's gyakran vivátot kiáltozott. A' Kormányszerék, a' Generálisok, a' Püs- pök a' fő Papsággal, a' fő Törvényszerék, az egyéb tiszti karok, 's a' Lyceum' és Magistratus' Elöljárói, öszszegyülekezve várták 's tisztelettel fogadták ö Felsége- ket. Császár, ö Felsége a' napnak hátra lévő részét munkával töltötte; April. 5- dikét is *Leybach*ban töltötték-el ö Felsé- gek; délelőtt a' tiszti karoknak adott ö F.sége audientziát; azután az Alumna- tust, a' Kerületi tiszti kart, a' közönsé- ges betegek' házát, ebben különösen a' Klinikát, az *Ursulina* leány-oskolát, a' politziai tiszti kar' házát 's a' Sz. Péter- kaszármáját látogatta-meg. Fels. Aszszo- nyunk az nap' délelőtt hasonlóképpen az *Ursulina* leány-oskolát, a' közönséges betegek házát, azután a' kastelyt 's az abban lévő dolgozók házát örvendeztette- meg jelenlétével 's kegyes és bőv kézzel való adományával. Délután a' tiszti karok 's Nemesek és Honoratziorok köz- zül való személlyek botsátattak Császár- né ö F.géhez audientziára. Hat óra után estvig Császár ö F.ge adott audientziákat.

Apr. 17 - dikén délelőtti 11 óraker *Triestbe* szerentsé- sen megérkeztek ö F.segek.

Frantzia Ország.

A' Gothlandi Grófné (Svétziai Király- né) Apr. 6-dikán dél előtt XVIII-dik *La- jos* Királynak bemutatott.

La fitte nevű gazdag bankós 's egyéb tekintetben is nevezetes ember *Párisban*,

mint a' követek' kamarájának tagja, nevezetes beszédet tartott Mártz. 21. dikén ezen kamarában az ország' mostani finansziái állapotjáról. Beszédének summás foglalátja ez: —“

„Hazánk' költségei, úgy mond, a' folyó 1818-dik esztendőben 993 millióra és 244,022 Frankra telnek; 's mivelhogy jövedelmeinket csak 767 millióra 's 778,600 Frankra vihetjük fel: innen a' következik, hogy az ezen esztendőbéli *Deficit* 225 millió 465,422 Frank leszen, melynek megszerzésére néktek a' költsönözés' útját javasolják. De mi módon szerezhethetjük meg költsönözés' útján, ha nem kapunk, mert nints mit zálogba adjunk? Uj adózás által-e tehát? De ezen tekintetben még megjegyezni sem tartom szükségesnek, hogy ez sikertelen próbatétel lenne, mint hogy a' népen fekvő adófizetés már most is nagyobb, hogy sem ő azt elhordozhatná! Az ő Felsége' szavai ezen gyűlésben a' múlt Novemberben ezek valának: *A mérték felett való feltételek, helyébe mérseklettek fognak tétettetni. Nem messze van az az időpont, a' melyben hogy terheink egészen megszűnhetnek, szabad reménlenünk.* Hogy ne vennénk mi részt ezen reménségben? Nem ekképpen szólnak-e a' nyilvánoságos Kötések: *Frantziaország szabaddá leszen a' harmadik esztendőnek végével, ha az összeszövetkezett Hatalmasságok, minnekutánna ő Felségével a' Frantzia Királlyal egygyetértőleg, Frantziaországnak állapotját, a' rend helyreállításának 's tsendességnek előre való haladását, 's a' költsönös körkörülményeket éretten megfontolván, úgy fogják a' dolgot találni, hogy azok okok, mellyek őket Frantziaország' szélső vidékeinek katonai módon való elfoglalására indították vala, már nintsenek meg.*

„Mi, a' külső országoknak fizettünk

kéz pénzül: 1815-ben 180 — 1816-ban 304 — 1817-ben 319 — 1818-ban 301 — mind egygyütt 1104, millió Frankot. Ha ezen summához azt a' tökepénzt, melynek 9 milliókból álló interesét a' mi adóságaink' könyvébe már beirtuk, 's még azt a' töke pénzt is, melynek 12 vagy 14 milliókból álló interesét is be kell írunk, a' végre, hogy mind ezeket az (úgy nevezett) Reklamánsoknak (az az azoknak a' külső országai magános Hitelezőknek, kiknek az utóbb lefolyt hadakozások miatt valamivel tartozunk) esztendőnként fizetni fogjuk; továbbá, ha azon 280 milliókat is, mellyeket mint hadi adót már meg kellett fizetnünk ide számláljuk: mind ezek 1800 millióra telnek.

„Ha már végezetre ezen temérdek pénzmassához még azokat a' károkat is hozzá adjuk, mellyeket az ellenséges beütések a' Státus fegyveres házaiban és magazinumaiban, 's utoljára a' mit a' magánosoknak is tettek, pedig a' melly utolsó annyival is sajnosabb, hogy ezt a' Frantzia polgárok nem mind egyenlő módon szenvedték, innen a' következik, hogy koránt sem mondjuk ki a' valóságot, ha csak azt erőssítjük, hogy az a' summa, mellyel Frantziaország ezen esztendők alatt (1815 től fogva) szegényebbé lett, három milliárdra (3000 millióra) telik.

„Hanem tsakugyan elközelítettünk mi már végezetre szerentsétlen eseteinknek megszűnéssekhez. Betelyesíteni akarjuk mi a' reánk nézve meghatározott feltételeket. Mi a' függetlenséget ohajtjuk, melly nélkül se' Király se' nemzet fenn nem állhat. Én arra voksolok, hogy erőssítsük meg a' Ministerek' jóvállását, az eránt, hogy nékiek néhány száz millió 's néhány száz ezer Frank Creditet adjunk (vagy magyarul szollván, hogy őket egy illy summának költsön való felvételére meghatalmazzuk), de úgy, hogy ez a' Credit vagy meghatalmazás, a' Frantziaországban fekvő idegen ármádákra tété-

tődő költségeinkre nézve tsak a' jövő November' 30-dikáig tartson." —

Ezen beszéd nagyon megnyerte a' kamara' helybehagyását, melyre nézve ez meghatározta, hogy azt a' maga költségén kinyomtatassa.

Hasonló módon megnyerte ugyan ezen kamarának helybehagyását Delessert nevű tagnak is ugyan ezen tárgyról való beszéde. Azt javasolta, hogy nem kell sem a' költséget sem a' jövedelem-béli fogyatkozást mérték felett nagyítani: — „Ha Frantziaország a' maga Királyával fog tartani (így végezte szavait), 's két kézzel a' Constitúcióhoz kapaszkodik, nem félhet ő semmit a' jövandőtől.“

Orvos Doktor Aubry a' Cher departamentjében, egy esedező irást adván be a' követek' kamarájához, nagyon heves vetekedésekre adott alkalmatosságot. Azt adta elő, hogy a' departament' préfectusa Ville neuve, 1816-ban, az ő jelen nem létében három politziai agenseket a' szállására küldvén, a' papirosait megvisitáltatta 's elvétette, 's ötet magát a' departamentből számkivetette. A' politziai minister ötet 1816-ban Nov. 11-dikén ugyan a' számkivetés alól feloldozta: de a' préfectus még azután is, 1817-ben Januarius' 15-dikéig, politziai felvigyázat alatt tartotta. Doktor Aubry tehát kérte a' kamarát, hogy adasson neki elégtételt a' préfectus ellen. A' kamara biztosság' elejébe botsátotta az irást megvizsgálás végett, melly véghez menvén olly vélekedést terjesztetett a' kamara elejébe, hogy már most ezen panaszt is szükségesképpen fére kell tenni, mivelhogy már egyszer így tselekedett a' kamara, midőn 1816-ban Novemberben a' Ministerek Robert nevű újságirót a' maga írásaitól megfosztották 's ötet magát fogságra tették. Ekkor az ő panaszát se' halgatta vala meg a' kamara. Benoit nevű képviselő volt az Orátor, ki a' biztosságnak ezen okoskodását a' ka-

mara előtt lebeszélte. A' kamarának egyszerre két harmad része lármásan felkiáltott: hogy nem jó, nem igaz az okoskodás, mert nintsen az Aubry' és Robert' történeteiknek semmi hasonlatossága egymás között. Mások ellenkezőkép-pen vélekedtek. Benoit ismét felszólalván, vitatta, hogy nagy hasonlatosság van a' két történet közt, és hogy nem kell az akkor adatott letzkéről elfelejtkezni. Dupont ellenben 's az Aubry' több pártfogói úgy okoskodtak, hogy valameddig a' Frantzia ministerek is (mint az Angliaiak a' minap, a' Habeas Corpus Akta' felfüggesztetésének ideje alatt való magokviseletekért indemnitást vagy amnestiát nyertek) azt nem nyernek, jó leszzen nékiek mind addig, a' kezeikben lévő hatalommal való vissza élésért számadásra vonattatni; ha a' Státus' szolgál az ő hatalmaik' határának által hágásáért számadásra vonattatnak, e' nem azt teszi, hogy az ő tekintetek megkissebbítődne, hanem tsak azt, hogy ők az egyenességnek határait megfenyítettés nélkül által nem hághatják. Erre nézve jó lenne ezen esedező levelet a' Királyi kabinetbéli tanáts' elejébe adni. — Az Aubry' ügye azonban minden ezen heves pártfogások mellett sem győzedelmeskedhetett, mert végezetre a' petsétörző minister Pasquier a' ministerek' nevében egy olly beszédet tartott, melly által az ő pártfogóinak erősségeiket mind letiporta, azt mondván: Hogy ő ugyan maga is minden hatalommal való élésnek gyűlölője, de azt kérdi még is, hogy most, minekutánna az a' rendkívül való hatalom, mellyel a' ministerek felruházatva voltak, már néhány hónapoktól fogva megszűnt, nem illendő dolog-e, hogy ők (a' ministerek), olly veszedelmes környülállások után, mint a' mellyek azok valának, a' mellyek közzül Frantziaország kivergődött, úgy mondatott indemnitás oltalma alá vétetessenek? és

hogy az az idő pont, midőn az ő felelőssel való tartozásoknak tulajdonképpen el kell kezdődni, bizonyos törvény által határozassék meg? Bölts politika lenne-e szüntelenül csak eme' veszedelmes időkbéli történeteket hozni fel példának? — Ezen ministernek jóvallására a' voksnak nagy többsége által meghatározta a' kamara az Aubry' kérésének visszavetetését.

* * *

Folytatása annak a' pernek, mellyel Rhodezi polgár Fueldès, Alby városában üldözi ugyan azon Rhodezi polgárokat, kik az ő attyának tavaly Mártz. 19-dikén, a' kortsmáros Bankal' házában vérit vették, 's azután a' házára menvén pénzétől is megfosztották.

(Elhiszem, hogy többek találatnak Olvasóim között olyanok, kik a' Fueldès, Bankal, Bastide, Baks, Mansonné, 's a' több oda tartozó neveket unalommal olvassák, vagy nem is olvassák illy gyakran, és illy sokáig: de azt is tudjuk más felől, hogy olyanok is nem kevesen találatnak, a' kik ezt mint valóságos ritka történet úgy nézik, 's az olvasásra sok méltó körülállást találnak benne. Hogy mind két részt kielégithesse az ember, lehetetlen. Elhalgatni azonközben egy illy nevezetes tárgyat tsakugyan nem lehet. Azon leszek, hogy minden szükségtelen körülállás elhalgatódjék, de semmi fontos ki ne maradjon). — Az első ülést elbeszélte a' XVIII-dik számú M. Kurir. Most a' második ülés következik: —

A' törvényszék' szolgálai a' bizonyító dolgokat, úgy mint, a' lepedőt 's egyéb takarót, mellyel a' gyilkosok a' holt testet betakarták, 's az ő ruhájit, nádpálczáját, 's azon puskákat, mellyekről úgy szollanak az Akták, hogy azok a' gyilkosoknál voltak, a' szálába behozván, az asztalra letették. Az ifjú Fueldès ezeknek látására tsaknem elájult. Ez nap'

különös keménységet mutatott a' Birák' tanácsa Bastidéhez és Jausionhoz. Kezeiket nyakaikhoz tsatolva vason hozták-be őket. Most *Mansonné* nem vonta magát a' több bünösök megé, hanem az első padra ült legelől.

Ezen napon (26-dikban) 7 bizonyságok állítottak elő kikérdeztetésre. *Balut Ursula* nevű asszony személly azt vallotta, hogy ő nem sokkal a' gyilkosság előtt *Bastidét* és *Jausiont* az utolsó' házának gráditsán e'képpen hallotta beszélgetni: *Bastide*: Az én embereim már mind készen vagynak. — *Jausion*: Legyünk vigyázók. — *Bastide*: Légy tsendességben; mi itt honnyunkban vagyunk.

Jausion kikérdeztetvén, hogy mit keresett Mártz. 20-dikán a' Fueldès' házában, röviden azt felelte, hogy ő oda nem lopni ment; ötöt oda *Sasmayon*, és *Carrere* urak tsak társaságba hívták; ő a' pénzt, mellyet onnét elvitt, a' *Galtier* leányszony ládájába tette-be két zsatskóban; a' kolts ennél volt, 's a' zsatskók meg is találatnak ezen ládában.

Bastide, *Jausion*, és *Colard* olly esedező levelet adtak vala 24-dikben, a' per' elkezdődése előtt való napon, a' Törvényszék' elejébe, hogy nékiek úgy esvén értékre, hogy ezen pernek Rhodezben lett lefolytától fogva, mint ugyan ezen vádnak részeseit még négy más személlyeket fogtak-el és hoztak Albyba, kiknek neveik, *Bessieres-Veynac*, *Bastide Lajos*, *Yence*, és *Arlabosse Károlina* — tehát ők azt kívánnyák, hogy az ellenek intéztetett új per ne vétetődjék addig elő, míg a' nevezett négy személlyek is, kik ugyan ezen vádnak részesei, de a' kiknek előre való kikérdeztetése még nints készen, vellek együtt nem állittathatnak elő. — De nem nyerhették-meg kérelmeket. Az Elölülő a' törvényes könyvnek 306-dik cikkelyét hozta ellenek elő.

A' 3-dik ülésben (Mártz. 27 - dikén) *Mansonné*, nem tudván, hogy az Elöl-ülő már a' feljebb nevezett bünösöknek kérelmét vissza vetette, egy esedező irást terjesztett a' Törvényszék' elejébe, melyben emezekkel éppen ellenkezőt kért, az az: hogy ő hallotta, hogy a' vádoltatott személyek között némelleyek a' pernek halasztatását kérik, hanem ő, kinek környülállásai így kívánnyák, mint a' vádoltatásban részes személy, azt kéri, hogy haladék nélkül folytattassék a' per. — Megnyerte, a' mi már külömben is meg volt határoztatva. — Ezen ülésben ismét sok bizonyságok elő hivattattak a' kikérdezte-tésre.

A' 4 dik ülésben nem fordult semmi nevezetes elő: de annál nevezetesebb volt az 5 - dik ülés Mártz. 30 - dikán, azért egyebek közt, hogy a' Baks és *Mansonné* *Albyban* tett vallástételeik, kikről tudjuk, hogy *Rhodezben* semmit se' valottak volt, felolvastattak. Ezen ő vallástételeikkel nints miért itt helyet foglaljunk, részint azért, hogy a' per folyta alatt többször is elő fordulnak, részint azért, hogy ha szükségesnek látjuk, ezután is vissza térhetünk azokra. — Ezen 5 - dik ülésben ekképpen szollott az Elölülő az *Esküdtek' Tanátsához*: — „*Mansonné* -nak vallástételre lett vonattatását egy bizonyásznak beszédje okozta. Ez a' bizonyság lopásáért 6 esztendei fogságra ítéltetvén, tavaly a' fogházban *Bastidével* megesmerkedett, és most azt vallja, hogy ő, *Bastidét* sokszor hallotta ekképpen szollani: *Jausion* az oka, hogy *Mansonné* az ítélszék előtt ellenünk beszéllett; *Jausion* az oka, hogy *Mansonné* életben van.“

Hallván *Mansonné*, hogy mit beszél az Elölülő, most *Jausionra* majd *Bastidére* vetette zavaros tekintetét. Az Elöl-ülő így szollott: *Clarisse Manson!* Ennek a' bizonyásznak vallástételéből úgy látszik, hogy a' maga életét *Jausion* tar-

totta meg. Mondja - ki, a' mit tud.“ — Ezen szókra az egész szalában halottak' országbéli tsendesség lett, tsak azon pen-nák mozgása hallott, kik azokat a' *Mansonné* szavainak feljegyzése végett ke-zekbe vették, a' ki ekképpen beszéllett: —“

„Mártz. 19 - dikén estvéli 8 órákor a' *Hebdomadier* utzán mentem; hallván, hogy néhány emberek jönnek utánnam, egy ház' kapujába futottam - be, melly ház, mint azolta értésemre esett a' *Ban-ka* l' háza volt. Valaki megfogott; maga után vont. Mondtam, hogy én aszszony-személy vagyok (mert férjfiui ruha volt rajtam). Egy kabinétbe vezettek. 'Si-bongást, 's nyögést hallottam. Ijedtem-ben elájultam. Ismét zsibongást hallot-tam; úgy tettzett, hogy vontzolnak va-lamerre. Sok embert láttam, de senkit nem esmertem. (Ezen utolsó szókat olly lassan mondta *Mansonné*, hogy alig le-hetett hallani. Az után, hogy a' nyö-gést a' száján kibotsátotta, minden szóra lassúdott a' hangja, míg végre ennek ki-mondásakor, *senkit nem esmertem*, el-ájulva a' földre esett, 's mint hogy a' szolgák előre valami effélét nem gyanít-ván meg nem fogták, nagyon meg is ütötte magát. Néhány minuták teltek-el, míg magához jött).

Elölülő: Kipihente - é már magát az aszszony? Érzi - é olly erőben lenni magát, hogy beszédét folytathassa? Ma-radjon leülve. — *Mansonné* (gyenge ge 's bizontalankodást jelentő hango-n): Folytatni fogom beszédemet. — Elöl-ülő: Azt mondá úgy é, hogy nyögést hallott? *Mansonné*: — Igen is, nyö-gést és siket kiáltást hallottam. Hallot-tam a' vért dézsába tsorgani. (Ezen szókra közönséges borzadás fogta - el a' jelenlévöket). Életemet féltvén, egy ab-lakot ki akartam nyitni, hogy kiszökjek rajta: de nagyon magas volt, melly köz-ben úgy megütöttem az orromat, hogy

vérzett. Valaki a' kabinétbe hozzám bejövén karon kapott, a' konyhán által ki és a' Citè piatzára vezetett; kérdvén, hogy esmerem-é ötöt, azt feleltem, hogy nem esmerem. Azt is mondta, hogy ő azon házba egy leánynak látogatására ment volt. Ekkor valaki lámpással közelgetvén felénk, engem' a' vezetöm, így szollván: nem akarom, hogy esmerjenek, elhagyott. Onnét az anyám' volt Komornájának Viktoriának szállása felé mentem, 's bekopogattam. Az alatt az előbbeni ember ismét hozzám jövén, így szollott: Itt már nintsen olyan setét, esmér-é most? Én most se' esmerem az urat, 's nem is kívánom megismerni. Az éjjelt az *Annunciada'* külső udvarán töltvén, onnét haza mentem, úgy, hogy senki észre se' vette, hogy nem háltam otthon."

Az Elölülő még egyszer megújította ezen kérdését: Úgy látszik, hogy a' bizonyosság azt mondja, hogy az aszszony' élete veszedelemben forgott? — *Mansonné*: Én ebből semmit nem tudok, mert elájultam volt. — *Elölülő*: *Bastide* azt mondotta ezen bizonyosságnak, hogy ha *Jausion* nem lett volna, az aszszony nem maradott volna életben. — *Mansonné* (meggondolkozva): Ha *Bastide* azt mondotta, én néki nem mondhatok ellene.

A' Fő Prokurátor felállván, így szollott az Esküdtek' Tanátsához: — „Middön mi az első ülésben azon vádakat, mellyekről néktek ítéletet kell tennetek, előtekbe terjesztettük, megmondottuk vala, hogy mi esmerjük 's ki is fogjuk nyilatkoztatni azokat a' minden nemü és nevü mesterkedéseket, mellyek ezen dologban a' bizonyosságok és némelly vádoltatott személyek ellen is elővétettek. Azokat, kik a' valóságot kinyilatkoztatathatnák, részint ijesztgetés részint ajándékok által próbálták attól elijeszteni, vagy megnyerni, hogy azt ne tselekedjék. Illy eszközökkel éltek kivált *Mansonné* ellen, ki

ugyan az ajándékokat megvetéssel eligatolta magától; hanem azután az ő indulatos és érzékeny természetén fundálván reménségeket a' mesterkedők, most méreggel majd hegyes törrel fenyegették, mint a' mellyek már készen tartatnának számára. Továbbá, midön az is tudtokra lett volna a' mesterkedőknek *Mansonné* felől, hogy ő, a' tulajdon maga' személyére nézve ezekkel a' fenyegetődzésekkel sem sokat gondol, tehát ekkor az ő fija eránt viseltető nagy szeretetét veték fel eszközül, 's azzal kezdték fenyegetni, hogy, ha ki vall valamit, a' fiját is az a' sors fogja várni, a' melly ötöt magát várja. Ezen bünös fenyegetődzésekből által lehet látni a' *Mansonné'* vallástételeiben való ingásnak, tagadásnak, zavárodottságnak, halagatózásnak, 's az igazság 's hazugság között való tétovázásnak okát. Ezen fenyegetődzések mostanság ismét azon szempillantatban megújítatának ezen aszszony ellen, midön nyilvánosságossá lett, hogy ő az utóbbi előre való kikérdeztetésben a' dolognak egy részét kivallotta. Illy levelet irt ezen aszszony e' hónapnak (*Mártziusnak*) 22-dikén az Elölülőhöz: —"

„*Elölülő Ur!* Az én életemet fenyegetik. Engem a' fiammal egygyütt megakarnak gyilkolni. A' mesterkedők módot találtak reá, hogy ezt nékem tudtomra adhassak. Egy levelet vettem, mellyet ezennel az Elölülő úr' kezébe küldök, hogy azt olly módokon használja, mint a' mi bátorságunk 's az igazság kívánnnyák. Én és az én fiam a' törvénynek oltalmazása alá vetjük magunkat. Fogadja-el tiszteletemnek ajánlását 's a' többi. *Albyban*, *Mártz*: 22-dikén 1818-ban. —"

„*Manson Enjalran.*

Annak a' nevetlen levélnek, melyről *Mansonné* ezen jelentésében emlékezik, 's a' mellyet egy azon kertbe bevettetve levő rozsában talált, a' hol néki a' fogház mellett sétálni szabad, a' foglalatja itt következik: —

„Te már szollottál; de reszkess; nem vagyunk mi miknyájan vason; hozzád férünk mi; te és a' fijad előbb vagy később, méreg vagy hegyes tör által fogtok elveszni; mind kettőtök előtt áll a' halál.“

Uraim, (így folytatja szavait a' Fő Prokurátor az Esküdtekhez) Mansonné, midőn ötet a' ti előbbeni üléstekre ide gyalogkotsiban hozták, ebben ismét egy levelet talált, mellyet ő illy jelentés mellett küldött hozzám: —

„Fő Prokurátor Ur! Minthogy én és a' fijam megszűnés nélkül fenyegettünk, szükség hogy módokat keressek a' minket váró sorstól való megmenekedésre. Sokszor megmondottam, hogy a' Fuel-dès' dolga nékem még kotzkára teszi életemet. Most már kéntelen vagyok az Országlószék' oltalmához folyamodni. Az ide mellékelt gyalázatos levélből megláthatja az Ur, melly helyes okunk legyen a' félelemre. Szerentsém van az Urat, Fő Prokurátor Ur arra kérni, hogy azt, ha gondolja, ha az igazság' kiszolgáltatása kívánja, tegye az Akták mellé. —“

„Manson Enjalran.

A' nevetlen levél, mellyet Mansonné a' gyalogkotsiban talált, ez: —“

„Értsd meg az utolsó tanátslást: Hallgass! Az a' nap, mellyen vallani fogsz valamit, a' fijadnak utolsó napja leszen. Válassz a' tagadás és halál között. Jusson eszedbe, hogy mire esküdtél meg. Jusson eszedbe a' fijad; az ő sorsa a' kezében van. Rettegj azon aszszonyembertől, ki néked ezeket írja; te esmered ötöt; a' vas készen van; a' parola ez: *Halál vagy Tagadás.*“

Látjajok Uraim! (így végzi szavait a' Fő Prokurátor) a' gyilkosok még nem ontottak elég vért; nem elég, hogy a' szerentsétlen Fuel-dès' vérét megitták, kibotsátották: újabb áldozatot kívánnak, újabb bünt szomjuhozna. Nyugtassa-meg magát aszszonyom; maga a' törvények' oltalma alá vétetett; az, a' ki ezen átko-

zott czédulát irta, 's azok a' kik neki azon vérnek kiontásában, mellyel fenyegetődzik, segítségül lenni hajlandók, névszerént esmertetnek, az itélőszéknél feljegyeztetve vannak, 's fejeikkel tartoznak felelni, ha az aszszony vagy az aszszonyhoz tartozók közül valaki ellen valami próba létettetik. Az aszszony még tsak részint mondta-ki az igazságot; mondja-ki egészszen; maga tartozik ezzel a' Biráknak, kik által kikérdeztetik 's az Istennek, kinek nevében ezek kérdezősködnék. Jusson eszébe, mire intette a' jó lelkü és szerető anyja azon levelében, mellyet hozzá a' fogházba küldött. Az anyának, a' törvényeknek, 's magának az Istennek méltósága, parantsolják mind ezeket. Az aszszonynak szükséges az, hogy a' sorsnak azt a' keménységét, melly által ezen bűnnek tudására vezéreltetett, gyengíteni iparkodjék. Még betsülettel kifejtheti magát azon kísértetek között, mellyek közzé maga vetette magát. Aszszonyom, a' maga fején igen szomorú 's szánakozásra méltó nevezetesség (celebritas) fekszik: iparkodjék ennek elsejlesztésén. Még tisztességet is szerezhet magának, ha nekünk mindent megmond, a' mit tud.“

Mansonné: — Én ott senkire reá nem esmertem.

Elölülő: — Nem látott-é valamit az asztalon?

Mansonné: — Nem; mert sebesen által futottam a' konyhán.

Elölülő: — Míg a' kabinétben volt, nem hallott-é beszédet?

Mansonné: Nem érthettem belőlle semmit.

Elölülő: — „Aszszonyom, már megmondattott, hogy magára és gyermekére gondot visel a' törvény. Nints mitől féljen.

Mansonné: — Többet semmit nem mondhatok.

Ezzel vége lett az ülésnek.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Pestről Apr. 15-dikén ezt írják.

Esztergomból az a' szomorú hír érkeze, hogy 3-ad napja hajnalban a' Kir. Város felső részében tűz támadván, két vagy három száz házat porrá tett.

* * *

Ő Cs. K. Apostoli Felsége, Bellatintz helységet, Ns. Szala Vármegye' Táblabirájának, Bellatintz tulajdonos birtokosának alázatos kérésére, mező városá tenni, és ott öt sokadalmaknak (országos vásároknak) tartatását megengedni, kegyelmesen méltóztatott, melly vásárok következő napokon tartatnak, úgy mint, Jan. 20-dik, Febr. 24-dik, April. 25-dik, Jul. 15-dik, és Novemb. 5-dik napján.

* * *

Ő Felsége Magyar Országra nézve kegyelmesen azt rendelni méltóztatott: hogy Május első napjától fogva a' folyó esztendőben mint az Aerarialis szolgálatokban, mint magános személyeknek utazásaikban a' Pósta-pénz egy Lótol, és egy Stációra 3 forintrol 2 for. 30 xr.ra szállittassék. A' kenő pénz, ha a' pósta szolga maga ad kenőt 24 xr.ra, ha pedig nem ad, 12 xr.ra. A' Postilionnak járó borra való 2 lótol és egy Stációra 1 for. 30 xr.ra; mind Váltóczédulában értendővén.

* * *

Minden rendbéli személyeknek tudtára adatik, hogy T. N. Győr Vármegyében Sz. Márton Mező Városában egy approbátus szem-orvos Braun János lakik, a' ki számtalan világtalan személyeket, és azok közt vakon születetteket

is szerentséssen meggyógyított, azért azok a' kik segítségével élni akarnak, magukat nála bátran jelenthetik, ő, lehet-é rajtuk segíteni, vagy se? mindjárt meg fogja határozni, de a' gyógyíthatóktól is mind addig mig látásokat meg nem nyerik jutalmat nem kíván.

Helvétzia.

Lengyel Hertzeg Jablonovszky megérkezett ugyan Solothurnba, hogy a' Generalis Kosciusko holt tetemeit örök nyugalomra a' maga házájába elvitesse: hanem Prokurátor Amie'th a' Kosciusko' testamentomának végrehajtatója véletlenül protestált ezen nagy hírü ember' tetemeinek elvitettetése ellen. Esküvéssel erőssíti a' nevezett Prokurátor, hogy a' Haldoklónak meghatározva kijelentett kívánsága volt legyen, hogy hideg tetemeit együgyűséggel temessék el, melly néki azt láttatik jelenteni, hogy Kosciusko Solothurnban kívánt eltemettetni. Mi fog lenni a' végső határozás, nem tudjuk.

A Frantzia tikkelyek' folytatása.

Hertzeg Wellington Apr. 2-dikán Párisban fényes bált adott, mellyen a' K. familiából való Princzek 's Princzaszszonyok is jelen voltak az Orleani Hertzegi familiával egyetemben. Valami 600-zan voltak a' vendégek.

Az Odeon elégett theátrumához tartozó jádzó társaság' felsegíttetésére April. 1-ső napján az énekes theatromban adatott játék, 15,000 Frankot hozott-be-de meg lehet jegyezni, hogy egyéb önként való adományokon kívül tsak Kir. Hertzeg Berry 1000 Frankot adott belé.

Száz forint huszas pénzért, adtak Váltó czédulában: —
Apr. 17-dikén $265\frac{1}{3}$ — 18-dikán $264\frac{2}{3}$ — 20-dikán $268\frac{3}{8}$ — forintot.
Arany. April. 20-dikán; — Császári: 12 fl. 17 kr. —